

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2009, č. j. 4 Cad 13/2009 - 15,

takto:

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalovanému **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 12. 2008, č. j. 2008/86645 - 212, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, jímž byla zamítnuta žádost o obnovu řízení ve věci dávky státní sociální podpory - příspěvek na bydlení. Současně žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o uvedené žalobě.

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 9. 3. 2009, č. j. 4 Cad 13/2009 - 15, byla zástupkyní žalobce pro řízení o žalobě ustanovena Mgr. Dagmar Rezková Dřímlová, advokátka, se sídlem Muchova 9/223, Praha 6.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž žádá „zrušení“ Mgr. Dřímlové z důvodu, že k této advokátce nemá důvěru, protože jedná proti jeho zájmům. Stěžovatel tato svá tvrzení nikterak nespecifikuje, toliko dokládá některá rozhodnutí Nejvyššího správního soudu. Jak

lze dovodit z obsahu podání, kasační stížnost podává z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žádá, aby rozhodnutí, kterým byla v posuzované věci ustanovena zástupkyně advokátka Mgr. Dagmar Rezková Dřímálová, bylo zrušeno a zástupcem pro řízení o žalobě byl ustanoven „jeho“ advokát JUDr. Vít Vohánka.

Vyjádření žalovaného ke kasační stížnosti nebylo podáno.

Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu přezkoumal v souladu s ust. § 109 odst. 2, 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které stěžovatel uplatnil ve své kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost není důvodná.

O kasační stížnosti Nejvyšší správní soud usoudil následovně :

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může navrhopateli, u něhož jsou předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, předseda senátu na návrh ustanovit usnesením zástupce, jímž může být i advokát. Smyslem tohoto ustanovení je poskytnutí faktické a odborně fundované ochrany práv osobě, která by jinak měla být osvobozena od soudních poplatků a u níž je takové ochrany třeba, neboť jen tak lze v kvalifikovaných případech (za splnění § 35 odst. 8 s. ř. s.) dosáhnout zásadě rovnosti, jež se promítá v zákonem výslovně vyjádřené zásadě rovného postavení účastníků podle § 36 odst. 1 s. ř. s. Má-li být tímto ustanovením založeno konkrétní subjektivní právo stěžovatele na odborné zastoupení osobou s právnickým vzděláním v řízení před soudem, pak toto právo je toliko právem na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právem na konkrétního zástupce, kterého osoba navrhuje ustanovení zástupce ve svém návrhu označuje.

Jak již Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, právo žalobce na odborné zastoupení osobou s právnickým vzděláním v řízení před soudem je toliko právo na zástupce, jímž může být i advokát, nikoli však právo na konkrétního zástupce, kterého žalobce označil (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, č. j. 6 Ads 64/2005 - 25, publ. pod č. 1372/2007 Sb. NSS). Ustanovil-li městský soud žalobci na základě jeho návrhu zástupce z řad advokátů, pak tak učinil v souladu s právní úpravou a návrh žalobce, aby usnesení o ustanovení advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřímálové bylo zrušeno a aby mu byl ustanoven zástupcem advokát JUDr. Vohánka, tedy není důvodný.

Nejvyššímu správnímu soudu je známo z jeho rozhodovací činnosti, že u Městského soudu v Praze je vedeno na desítky sporů ve věci stěžovatele. Požaduje-li pak v nich zastoupení advokátem, je logické a racionální, pokud soud zastupováním ex officio v tolika věcech nezatíží jednoho a téhož advokáta (v podstatě by tak v ostatním zablokoval nebo přinejmenším podstatně omezil výkon jeho praxe) a namísto toho zastupování rozmělní mezi advokátů několik.

Má-li tedy stěžovatel za to, že ustanovení advokátky Mgr. Dagmar Rezkové Dřimalové je nezákonné, případně že mu lze vytknout jakoukoli jinou nesprávnost, jež by se stěžovatele dotkla na jeho právech, Nejvyšší správní soud tomuto tvrzení nepřisvědčuje.

Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že usnesením Městského soudu v Praze ze dne 24. 3. 2009, č. j. 4 Cad 13/2009 - 25, jež nabylo právní moci 30. 3. 2009, byla ustanovená advokátka Mgr. Dagmar Rezková Dřimalová zproštěna povinnosti zastupování a stěžovateli byl tímto usnesením ustanoven zástupcem pro žalobní řízení JUDr. Vít Vohánka, advokát, se sídlem Na Zámecké 457/5, Praha 5. Za této situace, kdy byl stěžovateli ustanoven advokát, kterého v podané kasační stížnosti požadoval, Nejvyšší správní soud přípisem ze dne 2. 7. 2009, č. j. 6 Ads 89/2009 - 50, vyzval stěžovatele jakožto podatele kasační stížnosti, aby soudu ve stanovené lhůtě sdělil, zda za uvedených okolností na své kasační stížnosti nadále trvá. Vzhledem k tomu, že z vyjádření stěžovatele ze dne 15. 7. 2009 v reakci na výzvu soudu výslovně nevyplývá, že stěžovatel bere svoji kasační stížnost zpět a nejsou tedy naplněny podmínky pro zastavení řízení ve věci kasační stížnosti z důvodu zpětvzetí ve smyslu ustanovení § 47 odst. 1 písm. a) s. ř. s., Nejvyšší správní soud kasační stížnost projednal věcně.

Nejvyšší správní soud vzhledem k výše uvedenému kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. jako nedůvodnou zamítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo Ministerstva práce a sociálních věcí na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2009

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu